

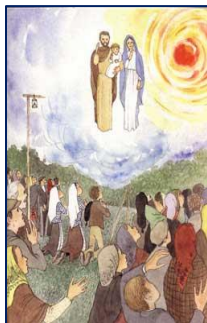

De sobte va semblar que el sol deixava de girar. Després començà a moure's i a dansar al cel i semblava desprendre's i caure. Va ser un moment terrible. Quan al final el sol va deixar de saltar i moure's tots vam respirar tranquils. En aquest mateix moment els espectadors més propers cridaven: 'Miracle! Miracle!' La multitud aterrida va començar a cridar i a resar. Molts confessaven en veu alta els seus pecats, feien actes de fe i demanaven

perdó."

El miracle del sol o 'dansa del sol' va ser presenciat per unes 70.000 persones. Era el senyal promès per confirmar la veracitat de les aparicions. Els pastorets no van veure el prodigi, però van contemplar una altra visió. Lucía la descriu al seu diari:

"Després que la Verge va desaparèixer vam veure sant Josep amb el Nen Jesús i la Verge Maria vestida de blanc amb un mantell blau beneint el món. Esvaïda poc després aquesta aparició, vaig veure Nostre Senyor i la Verge Maria, que em semblava ser la Dolorosa. Nostre Senyor semblava beneir el món tal com ho havia fet sant Josep. Es va esvaïr

aquesta aparició i vaig veure a la Verge Maria, semblant a Nostra Senyora del Carme. Aquesta última visió només la vaig tenir jo, potser anticipant la meva entrada al Carmel uns anys després."

A Lucía, Nostra Senyora se li aparegué una **setena vegada el 1920**, com li havia promès al maig. Va ser mentre resava a **Cova da Iria**, abans de marxar al Col·legi de Santa Dorotea, al Vilar.

"No ofeneu més a Nostre Senyor, que ja està molt ofès". Petició de la Verge Maria, 13 octubre 1917

5

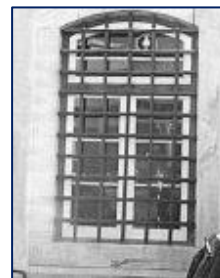
"Santificats en Crist"

El cinquè any del septenari commemoratiu del Centenari de les Aparicions de Fátima evoca l'**aparició d'agost de la Verge Maria, el 1917**, centrant-se en l'**actitud creient de l'oració**.

LES MARIOFANIES DE FÀTIMA (i 3)

Quarta Mariofania - 19 d'agost de 1917

La ressonància de les aparicions va arribar també a les autoritats civils, que van procurar posar fi a aquella dinàmica. En arribar el 13 d'agost van segrestar als nens i els van empresonar a **Ourém**, amenaçant-los de mort si no revelaven el secret que la Verge els hi havia confiat, i desistien d'acudir al lloc assenyalat. Malgrat la seva curta edat, la seva fe en la Senyora i el seu coratge van ser impertorbables.

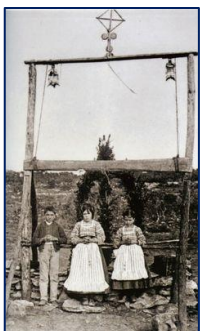
Mentrestant a **Cova da Iria** al migdia del dia 13 els signes externs característics de l'aparició es van fer visibles per la multitud. Però el "judici" dels nens va continuar dos dies més. Ja en llibertat, el diumenge 19 Lucía, Francisco i Juan, germà de Francesc, pasturaven les ovelles a **Valinhos**. Al voltant de les 4 de la tarda, pressentint que la Senyora estava a punt d'aparèixer, Lucía va aconseguir convèncer Joan per anar a buscar a Jacinta, quan ella va arribar, es va aparèixer la Verge Maria.

-Què és el que Vostra Mercè vol de mi?

-Vull que seguiu anant a Cova da Iria el dia 13 i resant el Rosari tots els dies. El darrer mes faré el miracle perquè tots creguin.

-Què és el que Vostra Mercè vol que es faci amb els diners que la gent deixa en Cova da Iria?

-Feu dues andes per a la festa de Nostra Senyora del Rosari: una porta-la tu amb Jacinta i dues nenes més vestides de blanc; l'altra, que la porti Francisco amb tres nens més. El que quedi de les ofrenes ajudarà per a la construcció de la capella que s'ha de construir aquí.

Després vaig preguntar-li per la curació d'alguns malalts.

-Alguns Els curaré durant aquest any

I amb un semblant més trist, va dir:

-Reseu, pregueu molt i feu sacrificis pels pecadors. Moltes

ànimes se'n van a l'infern per no haver-hi qui se sacrifiqui i demani per elles.

I va començar a elevar-se cap a l'orient."

Cinquena Mariofania - 13 de setembre de 1917

"Prop del migdia vam sortir de les nostres cases en direcció a Cova da Iria amb molta dificultat a causa de l'enorme afluència de gent que s'apinyava al voltant de nosaltres per demanar per les seves necessitats perquè intercedíssim davant la Verge.

Arribarem, per fi, a **Cova da Iria**, al costat de l'alzina i vam començar a resar el Rosari amb la gent. Poc després, vam veure el reflex de la llum i tot seguit a la Verge Maria sobre l'alzina.

-Què voleu de mi?, li vaig preguntar.

-Continueu resant el Rosari perquè cessi la guerra. A l'octubre vindrà Nostre Senyor, Nostra Senyora dels Dolors i del Carme, i Sant Josep amb el Nen Jesús per beneir el món. Déu està content amb els vostres sacrificis, però no vol que dormiu amb la corda; porteu-la només durant el dia.

-Ens han encomanat demanar-li moltes coses: la curació d'alguns malalts, d'un sordmut.

-Sí, alguns dels curaré; altres no. A l'octubre farà un miracle perquè tots creguin

I, començant a elevar-se, va desaparèixer com de costum."

Sisena Mariofania - 13 d'octubre de 1917

"Quan s'atansava el dia 13 d'octubre, la premsa va difondre la notícia. La seva intenció no era fer una crida a la gent per anar al lloc, però el Cel es va

servir d'aquest mitjà per aplegar un major nombre de persones. La remor de

la possible explosió d'una bomba al lloc de les aparicions no va fer desistir ningú d'anar-hi, i molt menys als tres nens. Els pares de Lucía van voler acompanyar la seva filla per primera vegada. Recordo que la meua mare va dir al meu pare:

-Si la nostra filla va allí a morir, nosaltres volem allí amb ella.

Durant la nit del 12 al 13 d'octubre havia caigut una pluja persistent, que amarava el sòl i els milers de pelegrins que arribaven a peu, amb carro i carrosses a **Cova da Iria**. Empesa per un moviment interior, vaig demanar a la gent que tanqués els paraigües per resar el Rosari. Poc després, vam veure el reflex de la llum i la Verge Maria sobre l'alzina.

-Què és el que Vostra Mercè vol de mi?

-Vull que es construeixi aquí una capella en el meu honor, que sóc la Senyora del Rosari i que continuïn resant el Rosari tots els dies. La guerra aviat acabarà i els soldats tornaran a casa seva.

-Tinc moltes peticions de moltes persones. Els hi concedireu?

-Algunes seran concedides, i altres les he de negar. Les persones han de refer les seves vides i demanar perdó pels seus pecats. No han d'ofendre més a Nostre Senyor, ja està massa ofès!"

El miracle del sol o 'dansa del sol':

"Mentre la Senyora del Rosari s'elevava cap a l'est, el reflex de la seva pròpia llum continuava projectant-se en el sol. Portada per un moviment interior vaig exclamar: 'Mireu el sol!'

Tot d'una, la pluja va parar, els núvols es van obrir com una cortina que es retira i van deixar passar els raigs del sol que va assecar tot el fang i les robes d'aquella munió de gent xopa. Però el prodigi encara seria més gran i inexplicable. El sol en el seu zenit s'escapà d'entre els núvols i es veia com un suau disc de plata. Per tres vegades va girar sobre si mateix com una bola de foc i irradiava els colors de l'arc de Sant Martí i projectava a la terra focus de llum d'efectes sorprenents.

